

[Minister Hans Sølvhøj.]

fastlåser terminen, også fordi landets borgere overbevisningsmæssigt gerne skulle have fuld føling med og fuld forståelse for disse problemer.

Jeg mener derfor, og regeringen mener, at det vil være rigtigt at fastholde hr. Poul Dams dagsorden, som i realistisk form fastslår forpligtelsen.

(Kort bemærkning).

Niels Westerby: Der er ca. 3 år og 3 måneder til finansåret 1970-71, og ingen skal fortælle mig, at vi ikke vil være i stand til her i landet inden for et tidsrum af 3 år og 3 måneder dels at udarbejde en plan, dels at få det nødvendige embedsmandsmæssige beredskab og dels at få de fornødne bevillinger, hvis der vel at mærke er den fornødne politiske vilje dertil. Hvis der var et flertal for det ændringsforslag, vi har stillet, ville der være en klar politisk vilje dertil, og så er jeg også sikker på, at disse ting ville blive klaret. Naturligvis er der vanskeligheder, det er der med alt stort, det er jeg fuldstændig på det rene med. Men det er vor bestemte vurdering, at disse vanskeligheder kan løses inden for den angivne tidsfrist. Det er ikke noget, vi pludselig står frem og siger her i dag; det er oven i købet indføjet i liberalt centrums program. Det er altså efter nøje overvejelse, vi foreslår en u-landslinje som den, der her er tale om.

Der er lige blevet peget på de vanskeligheder, der kan opstå. Der kan imidlertid være mange strenge at spille på i Danmarks u-landshjælp. Vi har store muligheder for at producere landbrugsvarer, endda særdeles store muligheder, og i mange u-lande mangler man fødevarer. Dette kan indgå i vor u-landshjælp i højere grad, end tilfældet er. Der er overhovedet ikke nogen grund til at nære betænkeligheder for, at vi ikke kan nå det opstillede mål, hvis der er den fornødne politiske vilje dertil.

Endelig vil jeg sige, at vi er enige med de radikale i det ændringsforslag, de har stillet. Vi havde blot yderligere foreslået en tilføjelse om, at problemet måtte klares inden 1970-71. Vi vil selvfølgelig stemme for de radikales ændringsforslag — ligesom

vi vil stemme for vort eget — fordi de radikales forslag indeholder en del af det, som er indeholdt i vort forslag. Hvis både de radikales og vort ændringsforslag bliver stemt ned i det høje ting — det er der noget der tyder på efter de faldne udtalelser — vil vi selvfølgelig stemme for, man kan vel ikke sige det næstbedste, men det tredjebedste, altså det dagsordensforslag, der er stillet af det ærede medlem hr. Poul Dam. Vi synes bare ikke, at der bliver nok perspektiv i dansk u-landsarbejde igennem dette forslag; det er derfor, vi har stillet vort ændringsforslag.

(Kort bemærkning).

Poul Dam: Hr. Niels Westerby taler om, at der er 3 år og 3 måneder tilbage til at opnå den ene procent, hvis vi skulle nå den i finansåret 1970-71, og han mener, at det skulle kunne gøres. Jeg må sige, at jeg ved ikke noget om, hvorvidt det virkelig kan gøres. Det er et af formålene med den dagsorden, jeg har foreslået, at vi skal have det planlægningsmateriale, som er nødvendigt for, at vi kan vurdere, om det er rigtigt, at det ikke kan lade sig gøre, eller om det alligevel kan lade sig gøre at nå op på den ene procent i 1970-71. Ifølge dagsordensforslaget skulle der, når planen er udarbejdet, gives en redegørelse her i tinget i indeværende samling. Den kunne naturligt efterfølges af en debat. I forbindelse med den debat vil det være rimeligt at afgøre, om vi kan nå op på den ene procent i 1970-71 eller det ikke kan lade sig gøre.

Derfor vil jeg anbefale, at man stemmer imod de ændringsforslag, der her er stillet, for at give regeringen en mulighed for i de kommende måneder at udarbejde en plan, som giver mulighed for en virkelig saglig stillingtagen fra folketingets side.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget af *Niels Westerby* (se sp. 834)

forkastedes med 108 stemmer mod 3; 11 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.